

عنوان مقاله:

پیاده راهسازی دریافت تاریخی شهرها (نمونه موردی: خیابان امام خمینی شهرسیرجان)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی منصوری - استادیار، دکترای برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد سیرجان

هدی قدوسی - دانشجو، کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد سیرجان

خلاصه مقاله:

استفاده عمده از فضاهای شهری به خصوص خیابان ها در نیم قرن گذشته ، سلطه بی چون وچرای اتومبیل در شهرها بوده است که مسائل ومشکلات عمده ای نظیر حجم زیاد ، ترافیک ، آلودگی های زیست محیطی ، تداخل پیاده وسواره تغییر الگوهای رفتاری ، عدم درک صحیح از فضاهای شهری مورد استفاده وبسیاری مشکلات دیگررا به وجود آورده است سرانجام باعث آلودگی وناامنی در شهرها شده وزندگی شهر نشینی را مورد تهاجم قرار داده است درشهرهای امروزی که به تمام معنا در قلمرو وسایل نقلیه ی موتوری قرار گرفته اند عبار پیاده موردکم توجهی قرار گرفته است وپیاده فاقد جایگاهی در خور وشایسته در نظام حمل ونقل ترافیک است به گونه ای که میتوان از آن به بعد گمشده عنصر شهری ، نام برد لذا مبحث ایمنی تردد برنامه ریزی عابر پیاده وتوجه به پیاده روی به عنوان یک سیستم حمل ونقل پویا وپایدار شهری در اولویت فعالیت های برنامه ریزان وطراحان شهری قرار گرفته است . برنامه ریزی وطراحی فضاهای اختصاصی جهت عبور عابر پیاده امروزه به خاطر توجه بیشتر به بعدانسان به عنوان عنصر اصلی حیات بخش شهرها در فضاهای شهری ضروری می باشد.خیابان امام خمینی یک خیابان ویژه می باشد که به جهت قرار گیری در مرکز تاریخی سیرجان ، نزدیکی به بسیاری از عناصر ارزشمند معماری (بازار سیرجان ، مسجد جامع و...) ونیز به دلیل نقش آن به عنوان محور اصلی شهر ، از جایگاه ویژه ای برخوردار است .این محور به دلیل حضور وسایل نقلیه بیشتر نقش یک محور عبوری را ایفا کرده بنابراین حضور پیاده وبرقراری روابط اجتماعی قوی دراین خیابان کمتر شده است .

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی ، پیاده راهسازی ،خیابان ، شهر سیرجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/493177>

